Ч. 93. Четвер 9 мая (26 цьвітня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — До ситуациї. — Реформа податку домово-клясового. — Італіяньско-турецка війна.

В дальшім ході нарад палати послів на вчерашнім засїданю признано важними вибори послів з Галичини: Клеского, Дембского, Сінґалевича і Рихліка.

Коли прийшла на чергу справа посла Зайдля (соц. дем.), прийшло до великої сварнї між послами христ. суспільними, німецко-народними і социялістами. Остаточно на внесеня обох спорних сторін ухвалено вибрати комісию, котра уділила би нагани тим послам, котрі в своїх промовах допустили ся обиди других послів. Комісию вибрано по засїданю і она нинї збере ся і уконституує ся. Слїдуюче засїданє відбуває ся нинї.

В широких кругах підносять ся закиди против теперішної ради державної, а саме против еї бездїльности.

З послїдним днем червня кінчить ся буджетова провізория, а тимчасом буджетова комісия в своїх нарадах не поступила анї о одну пядь вперед. Так само справа войскової і податкової реформи не рушила ся вперед, немов би податкові і войскові справи не були нїчим конечним.

Рівнобіжно з тою бездїльностию державної ради також і ческо-нїмецкі переговори в Празї проволїкають ся в безконечність і з великим трудом поборюють застою в нарадах. До тогож ще ческі радикали на краєвім вічу свого сторонництва перед десяти днями відкликали своїх представителів в угодовій комісиї, бо немов то достоїньство народне не позваляє їм дальше брати участи в тих нарадах.

Тим способом опинили ся инші представителї ческого народу в труднім положеню і будуть приневолені засягнути ради в тій справі на зборах союза ческих послів соймових.

Тимчасом положенє о стілько вияснило ся, що мимо виступленя ческих радикалів не треба побоювати ся розбитя переговорів, як спершу здавало ся.

Відносини в Празї і у Відни пруть отже до того, щоби бодай в части усунути трудности і перепони, які спиняють правильну роботу в законодатних тїлах. Слабий промінь надії в тім взглядї блиснув в народно-політичнім підкомітетї, котрий забрав ся знов до роботи а нинї мають віденьскі угодові наради дальше бути ведені. Можна отже сподївати ся, що холодний розум таки побідить у Чехів і винайде спільну основу для всїх ческих послів, на котрій можна буде довести до порозуміня, без загрози з боку їх радикального крила.

Ту надію висловив минувшої недїлї на Карлинї в Празї визначний молодоческий посол др. Кернер, котрий в своїй промові вічевій зазначив, що угодові переговори поступили вже так далеко, що рішенє конечно повинно послїдувати. До того приневолює з одного боку фінансова нужда в краю, з другого непевне положенє у Відни, а остаточно і зростаюче роздратованє членів угодової комісиї в Празї. Др. Кернер не хотів випереджувати ухвали союза ческих соймових послів, однак висловив надію, що можливо буде найти вихід, щоби послїдна хвиля угодових переговорів довела до прискореня справи; мир поміж обома народами можливий лише за згодою всїх сторонництв, котрі мають участь в переговорах.

Тепер ведуть ся переговори між Намістником а ческими провідниками, а в потребі конечній виступить з посередництвом велика власність.

Як з Відня доносять, міністер скарбу Залеский приготовлює предложенє податку домово-клясового. Вість та стрітить ся без сумніву з великим вдоволенем інтересованих сторін в краю, бо тої реформи вже від літ домагають ся широкі круги селяньства.

Турецке міністерство війни одержало посредством оптичного телеґрафу слїдуючі подробиці о висадженю італіяньских войск на Родос і боротьбі з дня 4 с. м.: 3 панцирники, 3 кружляки і 4 торпедовці появили ся коло

3)

Із споминів пройдисьвіта.

(Дальше).

II.

Недавнє арештованє фальшівників гроший в Льондонї нагадало менї слїдуючу подію з мого побуту на Фльоридї:

Нема, здаєсь, в цїлім сьвітї будинку, котрий мав би так злу славу як морска лїхтарня Шестерленд коло Міямі на полуднево-всхіднім побережу Фльориди. Мимо того, що еї побудовано лише що в 1902 р. після всїх вимог теперішних часів і заосмотрено як найлїпшими машиновими улаженями, не можуть установлені там оба урядники довше видержати як пів року на своїм самотнім становищи. Вежа, бачите, стоїть саме коло багнистого побережа, котре як і цїла Фльоріда має як найгіршу славу задля того, що там безнастанно лютить ся пропасниця.

Так то й з весною 1906 р. були знов опорожнені обі посади обох морских сторожів морскої лїхтарнї, бо оба послїдні, що займали ті посади, померли на пропасницю один за другим. Минуло кілька недїль, заким до портового уряду в Міямі, під котрого управою стоїть тота морска лїхтарня, зголосило ся двох нових кандидатів. Аж до того часу робили службу на тій морскій лїхтарни два члени лотсманьскої стациї в Міямі. Оба ті кандидати, що старали ся о ті так небезпечні для житя але добре платні посади, виказали ся сьвідоцтвами яко вчені механїки і по короткім часї проби, одержали ті посади таки на стало.

Здавало ся, що власти знайшли собі добрих людий, бо они сповняли свою службу дуже точно, та й були, видко, зовсїм відпорні на вплив убийчого підсоня.

Так минули майже два роки. Оба вартові навіть й не думали о тім, щоби їх мав хто на якийсь час заступити. А директора пристанї в Міямі дивувало то немало, бо він навик вже був до всїляких клопотів з людьми з Шестерленду. Аж ось в перших днях мая 1908 р. зайшов до него якийсь гладко обголений панок, котрий представив ся єму яко детектив з Ню-Йорку, а відтак розповів здивованому до найвисшого степеня урядникови, в якім підозріню має він обох тих вартових, що показали ся так вірними.

А треба вам знати, що в Сполучених Державах вже від півтора року показували ся у великій скількости підроблені фальшиві монети і банкноти, а того, хто їх підроблював, не можна було нїяк викрити. Полїция взяла ся була енерґічно до дїла, але надармо. А до того розходило ся ще о так зручно підроблені гроші, що фальшівники мусїли очевидно уживати до підроблюваня більших машин, коли підроблені банкноти виходили такі гарні і чисті.

Наконець удало ся згаданому детективови з Ню Йорку впасти на слїд якогось чоловіка, на прізвище Буркінса, котрий пускав підроблені гроші в курс в Новім Орлеанї і сусїдних місцевостях; але его не арештовано зараз, лиш слїджено дальше, аж слїд за ним завів до Міями. Той якийсь Буркінс заїхав в Міямі до найпершого готелю і нїби лиш тим тут займає ся, що полював на морскі птиці; наймав собі малу лодку і сам кермував нею та перебував нераз два й три днї на мори, а відтак вертає правильно зі своєю добичею з мевами, чаплями і дикими качками до готелю.

Детектив не дав ся збити з пантелику тою забавкою якогось нїби то інжинїра Тому Буркінса, тим більше, коли випитуючись осторожно служби готелевої, довідав ся, що Буркінс від двох лїт приїздить правильно на якийсь час до Міями, нїби то, щоби тут полювати. Крім того довідав ся він ще й то, що в Огайо, де Тома Буркінс мав бути нїби то співвластителем якоїсь фабрики машин, нема інжинїра, котрий би так називав ся.

То все розповів детектив директорови пристанї і попросив его заразом, щоби дав єму до розпорядимости лодку моторову, при помочи котрої міг би він того завзятого мисливого слїдити також і на мори. Бо він, бачите, набрав того підозріня, що Буркінс лиш длятого вибирає ся лодкою на водні птиці, щоби підпливати до морскої лїхтарнї і там, о скілько можна, неспостережено заходити до робітнї фальшів

Филякс і Трiянда і заатакували пристань Міка недалеко острова Родос. Відтак висадили на сушу в Филякс кілька баталіонів піхоти і дві батерії, які вирушили против Усґар. Турки ставили опір, боротьба випала на трикутній просторони, якої вершок становить Родос, а дві инші точки Трiянда і Коскіну. Тому, що Італійнці були попирані гарматним огнем з кораблів, Турки подали ся в напрямі Пітос, де сконцентрували ся о 8-ій годині вечером. По італіяньскій стороні впало двох офіцирів артилерії і кількох вояків. Один італіяньский підофіцир попав ся в неволю. Получене з островом удержує ся при помочи оптичного телеґрафу.

Півурядова нота зазначує, що найновійша італіяньска акция була очікувана і у войскових кругах не зробила жадного вражіня. „Таніп" пише, що висаджене войск в одній точці не єсть ще обсадженєм острова. Отоманьскі войска сповнять свій обовязок.

Що до острова Родос, то є він по Креті одним з найбільших островів на Еґейскім мори. Находить ся в північній громаді Спорад, в віддаленю 18 кільометрів від Малої Азиї. Простір єго виносить 1.460 клм. квадр., є досить гористий, посідає богато заливів, підсоне незвичайно миле і здорове, урожайну землю, придатну особливо під управу фіґ, оливиого дерева і инших овочів. Населенє складає ся з 20.000 Греків, 7.000 Турків і 1.500 жидів. Головне місто острова називає ся також Родос.

Італійнці розголошують, що не обмежуть ся на занятю одного Родос, але загорнуть всі острови архіпеляґу. Чи зможуть се однак зробити, не маючи розмірно до пляну відповідного числа кораблів, покаже будучність.

Новинки.

Львів, 8 мая 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував офіцияла канцелярийного в Дрогобичи, Иос. Подфілїпского старшим офіцилом канцелярийним ad personam з полишенем в дотеперішнім місци службовім. — Львівский висший суд краєвий переніс канцелїста Ісаака Шефера з Медиnич до Болшовець.

— **Процес москвофілів.** Під таким заголовком доносить „Słowo Polskie": Против арештованих русофілів Бендасюка і Колдри веде ся слідство в напрямі злочину зради держави і шпигуньства в користь Росиї. Слідство повірено радникови Рибіцкому а оборони підняв ся др. Зарицкий. — Арештовані в Святині під закидом шпигуньства православні сьвященики Гудима і Сандович позістають доси в слідчій вязници окружного суду в Коломиї. Против жаданя ґенерального штабу, щоби справу їх передано львівскому судови внесли обжаловані відклик, в наслідок чого всі акти предложено міністерству справедливости до рішеня

— **В Кутах старих** відбуде ся в днях 19, 20 і 21 мая с. р. садівничий курс, котрий вестиме з рамени Краєв. Товариства господ. „Сільский Господар" інспектор садівництва п. Кучера. — Рівночасно подає п. інспектор вказівки, як заложити і вести спілку для збуту овочів і фабрикацію овочевих вин. — Просимо отже всі доокoличні Господарскі Кружки о як найчисленнійшу участь. На сї дни заповів також свій приїзд до Кут Вп о. посол Остап Нижанковский в справі молочарскої спілки. — Президия „Сільского Господаря" у Львові.

— **Слідство в справі катастрофи „Тітаніка"** вже скінчено. Предсїдатель комісиї слідчої набрав переконаня з того слідства, що причиною катастрофи були слідуючі обставини: Корабель гнав цілою силою пари, хоч діставав остереженя; средства безпечности були недостаточні і невипробовані; лиш невелике число моряків було приучене до корабельної служби; після визнань одного цивільного інжиніра, котрий був подорожним на кораблі, залога старала ся безуспішно задержати машини, бо механізм відмовив послуху.

— **Про втечу Бялоня,** звістного розбишака, із слідчої вязниці при ул. Баторийа, розповідають тепер ще слідуючі характеристичні подробиці: Ще перед місяцем одержала була поліция довірочне повідомлене, що Бялонь лагодить ся до втечі. Поліция повідомила о тім управу вязниці — ну, і Бялонь справді втік, хоч, як вже звістно, не далеко, бо ледви до львівскої рогачки. Але й то характеристичне, що єму не лиш удало ся досить легко видобути ся поза мури вязниці, але ще й уйти спорий кусень дороги. Що не щез таки без сліду, то лиш случайно стало ся.

Бялонь добре обдумав і зручно виконав свою втечу. В кели прорізав пильником зелізні кайдани, які мав на ногах, так що они вже єго не путали, а ланцухи звязав шнурочком до купи. Приготовившись так, вийшов на звичайний прохід на подвіре вязниці. Разом з ним проходжували ся на тім подвірю убийник Тота, Сикула, якийсь Янчер і небезпечний злодій Климкевич. Подвіре то має вид трикутника і в двох єго кутах стоять будки дозорців. Там повинні они бути, але під ту пору їх не було. Бялонь розглянувшись в ситуациї, розірвав шнурок, котрим ланцухи були звязані, здоймив чоботи, виліз на каштан ростучий саме коло муру, відбив ся від галузи і так дістав ся на мур, що відділяє се подвіре від подвіря реальної школи, а відтак віскочив з мура на другу сторону. За єго примірoм пішов і Сикула, але не маючи ні тої сили ні тої зручности, що Бялонь, впав на землю і добре потовк ся.

У вязници зробив ся рух; дозорці і з ними поліцаї та й цікава публика пустились на ул. Камінну а там з брами реальної школи вибіг Бялон і зачав втікати. Вибіг насамперед на ул. Паньску, відтак дістав ся на ул. Кохановского а дальше на ул. Кампіяна і щез. Очевидно скочив до якогось города і звідси біг городами аж до ліса на Погулянці і остаточно виринув аж на горі коло цеголньї Банку гіпотечного. Тут побачив єго робітник Йосиф Хенць, а видячи на нім арештантске одінє і кайдани, здогадав ся зараз, що то втікає якийсь кримінальник, отже прибіг до него, вхопив єго і задержав. На то надбігли другі робітники і помогли розбишаку привести на рогачку. Аж тут довідали ся кого зловили. Дано зараз знати на поліцию, а та відставила втікача назад до арешту. Коли Бялоня везено через ул. Баторийа коло камениць, які там будують зачав він верещати, що єго мордують. Вчерашні ґазети подали звістку, що Бялона в каритці під дозором двох узброєних дозорців відставлено

ників, яка там знаходить ся, та забирати готові запаси гроший.

Мимо того, що урядник не зовсім годив ся на той здогад, і особливо то підносив против него, що спорий кусень побережа аж до самої шестерлендскої лїхтарнї морской з її багна і воздух там переповнений заразниками пропасници, детектив обставав при своїм і не переставав просити. Вже на другий день виплила моторова лодка задля осторожности досить здалека за лодкою того нїби якогось інжиніра, котрий спершу плив на полудне а відтак нараз скрутив на полудневий захід, де далеко крізь дальновид було видко понад морем вершок шестерлендскої морскої лїхтарні...

Ще того самого дня около десятої години вечером підпливав невеличкий пароплав з погашеними сьвітлами до шестерлендскої лїхтарні морскої, коло котрої в тім місци, де від причалї ідуть сходи на вежу, стояла Буркінсонова лодка, привязана линвою до зелізних кільців. З пароплава повисідали борзо детектив з Ню Йорка, директор пристанї і два здоровенні лотсмани. Кількома скоками дійшли ті мужчини до входових дверий, вежі, котрі на щасте були лиш на клямку замкнені, і тихонько на пальцях пішли по крутих сходах на гору будинку зложеного із самих зелізних плит.

Захопили злочинців зовсім несподівано. Они сиділи в комнаті призначеній на мешканє для сторожів вежі, коло великого стола, на котрім були розложені всілякі папери, кілька звитків з фальшивими долярами, мідяні плити і пробки паперу до роблєня банкнотів.

Фальшівники побачивши наставлені до себе револьвери не важились ставити, а коли їх заковано, розпочала ся докладна ревізия в цілім будинку морскої лїхтарнї. При тім показало ся, яку знаменито уладжену фабрику фальшивих гроший зробили собі тут тоті сторожі морской лїхтарні. Найцікавійше було без сумнїву то, що тоті фальшівники при помочи машини, котра в ночи обертала на вершку вежі лїхтарню, зробили собі дуже докладний чекан до вибиваня монет, котрий так докладно вибивав як правдивий.

Так прийшов раз на завсїгди конець фабриці проворних злочинців, котру они собі тут так хитро-мудро і невеликим коштом уладили. Крім того із знайдених тут паперів викрито ще множество людий в ріжних містах Сполучених держав, котрі підняли ся були пускати в курс фальшиві гроші. Всі они мусїли опісля відповідати перед судом. „Душею всего" був той Тома Буркінс, давнїйший ґравер або ритівник, котрий лиш на то приїздив на польоване, щоби відбирати „готовий товар" і довозити товаришам потрібні прилади, хемічні материяли і металеві плити.

III.

Одного разу вибрав ся я з моїм приятелем на лови в північнім Мехіку і нещасте хотїло, що ми заблудили. Аж пізним вечером побачили ми якесь слабе сьвітло, що блимало в хатчині серед темного лїса. Коли ми підійшли близше, могли вже крізь отверте вікно заглянути до середини. Там серед хати на земли горів огонь а коло него сидів мало що не зовсім голий Мехіканець, котрий ладив собі вечерю з малая (кукурудзяного хлїба) і сушеної воловини. Чоловічиско той виглядав так, що ледви чи можна би було єму довіряти та ми й не мали надії, що він нас дружно прийме. З лиця був він страшенно поганий а тоту погань збільшало ще чорне розпатлане волосе, брак одного ока і напів загоєна близна на лици близько губи. Коло него стояла рушниця оперта о стїну. Ми були би таки найрадше сюди не заходили, але голод і утома були за великі і ми мали надію, що все-таки дістанемо тут бодай що то попоїсти та будемо могли спочити, отже і зайшли до хати.

Мехіканець схопив ся, в одній хвили вхопив рушницю і крикнув: Хто ви?

— Ми мисливі — відповів я — що заблудили в лїсі. Ми хотїли би щось попоїсти і переночувати а за то заплатимо добре. Ну, як, приймете нас?

— Чому би ні? — відповів той чоловік.

Ми посїдали собі і дивили ся, як Мехіканець лагодив вечерю.

Коли тортіллас (малайці) були вже досить упечені, поклав він їх на деревляну тарілку а на них наложив душенини з тасаго (волового мяса) та попросив нас, щоби ми повечеряли. Ми очевидно не дали ся два рази просити. Підчас коли ми вечеряли, Мехіканець варив дальше а відтак показав на вузку постіль під малою дїрою, що служила за вікно. Постіль була застелена скірою з корови а на ній лежало ще якесь дрантиве покривало, чи радше подертий коц. Ми порадили ся і постановили, що оден положить ся і буде спати якийсь час а другий з нас буде сидїти з Мехіканцем; коли же один з нас переспить ся, то встане і зробить місце другому, бо двом разом не було де спати. Отже мій приятель положив ся а я сїв собі коло огню і придивляв ся нашому якомусь несамовитому господареви.

(Дальше буде).

перед полуднем до вязничного шпиталю, бо з оногдашної втечі вернув цілий закровавлений і так ослаблений, що не міг удержати ся на ногах.

— З львівского „Сокола". В суботу вечером відбули ся річні загальні збори „Сокола-Батька" при участи поверх 60 членів. Всіх членів має товариство 326 у Львові, а 95 в місцевих. Послідний рік зазначив ся в історії „С. Б." яко незвичайно діяльний. Побіжний звіт з діяльности за 1911 р., напечатаний в „Вістях з Запорожа", заняв півтора числа за цьвітень с. р. і подає роботу старшини і секций: руханкової у Львові і на провінциї, пожарної, орґанізацийної і комісиї закупна площі. Уладжене краєвого здвигу в вересни м. р. і купно площі були найважнійшими справами, яким посьвятив ся „С. Б." Мимо ріжних способів роздобути гроша на площу, яка коштує около 130.000 корон, зібрано доси всего 20 і кілька тисяч корон. Однак при звістнім одушевленю старшини до сеї ціли є надія, що площа удержить ся при „Соколі". На загальних зборах доповнено старшину, в якій на основі приписів статута, остали: голова Ів. Боберский, І. мгол. др. Л. Цегельский, ІІ. мгол. др. М. Волошин і члени: П. Бріль, Ом. Гузар, С. Ґорук, М. Левицкий і Л. Огоновский, — отсими нововибраними пп.: В. Боберский, А. Гапяк, С. Гайдучок, М. Заячківский, М. Кривецкий, Панталюк і Пежан ский. Заступниками членів старшини вибрано пп.: Ю. Вінцковского, О. Довбенка, А. Зеленого і М. Федусевича. До провірної комісиї війшли пп.: Винників, Чесник і Федак, а начальниками вправ: С. Гайдучок, О. Гузар і О. Довбенко.

Львівский „Сокіл" заняв ся також орґанізацию подорожі своїх членів на здвиг славяньских „Соколів" в Празі, який відбуде ся в днях 28, 29, 30 червня і 1 липня с. р. Щоби впорядкувати виїзд, повідомив „Сокіл Батько" свої філії про всі подробиці сего виїзду а о всякі пояснення треба удавати ся „Сокола-Батька" під адресою: „Сокіл Батько" Львів, ул. Руска ч. 20.

— Огні. Дня 1 с. м. вибух огонь о 2 год. 25 мін. по поудни в маґазині зелізничім на стациї в Заболотцях, котрий однак ще в пору угашено. Шкода виносить около 100 кор. Причина огню не звістна. — Дня 2 с. м. вибух огонь в Войнилові о год. 8 вечер в одній части міста, де будинки стоять густо побіч себе, творячи одну нерозривну цілість. Що ціла дільниця не вигоріла, се належить завдячити „Соколови", який в час прибув зі сикавкою та та зльокалізував огонь. Через те і „Днїстер" потерпів мало шкоди, бо загрожені огнем доми були майже всі асекуровані в „Днїстрі". Дім, який згорів на самім початку, є власностию одного Жида, якого підозрівають о підпал. На разі приміщено его в слідчім арешті. — В суботу 4 мая с. р. знищив огонь в Борщовичах коло Львова 10 загород господарских, мешкане лат. сьвященика і церков. Огонь повстав о год. пів до 3-ої по полудни. Помимо великого числа людий при ратунку огонь скоро поступав наперед. До зльокалізована огню і виратовання много людий причинилась головно місцева інтеліґенция, як учитель, інжинір, уряд ники стациї і служба зелізнича. Також з подиву гідною відвагою ратувала людске майно жінка інжинїра. Річи з церкви виратовано в послідній хвили. Сикавки показали ся непотрібними через брак води, хотяй було їх в сусідних сіл 5. Шкода виносить до 30.000 кор. Більшість обезпечена в „Днїстрі" а прочі в Товар. краківским.

— Дрібні вісти. В Тернополи застрайкували мулярі числом 200 і заявили, що не вернуть до роботи, доки їх жаданя не будуть сповнені. — Арештований оногди адвокат Совільский, як показало ся, допустив ся великого обманьства ще й на шкоду ґр. Лосьової та Октава Орловского. Палата радна, до котрої Совільский відкликан ся в справі слідчої вязниці, затвердила слідчий арешт. — Судия слідчий Бутицкий взиває всіх, що були сьвідками, як самоїзд, котрим їхав Ріхтман, убив на ул. Городецкій бідну зарібницю Катерину Крукову, щоби зголосили ся в цїли зложеня сьвідоцтва в бюрі краєв. суду карного ч. дверий 11. — П. Олена Скварок згубила на площі повиставовій срібний годинник; Ґізеля Раппапорт згубила свою книжочку каси щадничої на 500 кор. а Мариян Дудек згубив 70 кор. банкнотами і дрібними грішми.

— Крадежі і арештованя. На площи сьв. Юра арештовано нотованого злодія Павла Бігуна і знайдено при нім 2 поляреси з сумою 75 кор. Бігун признав ся, що вкрав ті гроші якійсь женщині в церкві. — П. Ант. Козлерови вкрадено вчера з Віденьскої каварні чорне пальто з оксамітною підшевкою, з рукавичками і ключами, які були в кишени. — Вчера арештовано Катерину Ґрупчицку, котра брала від осіб, шукаючих служби, задатки на вишукане служби, але служби не вишукувала а за зворот книжочок служобових казала собі знов платити і так виманювала гроші від шукаючих служби.

— Конкурс. В цїли надання почавши від шкільного року 1911/12 пять стипендий з науково фонду для молодежи рускої народности в кворі річних 210 К розписало Намістництво конкурс з реченцем до внешеня подань найпізнійше до дня 30 мая 1912. О ті стипендиї можуть убігати ся молодцї рускої народности учащаючі на видїлі права або фільософії університетів державних. Подання заосмотрені в метрику уродженя, сьвідоцтво убожества, стверджаюче докладні відносини маєткові і родинні компетента, сьвідоцтво фреквентациї і сьвідоцтва кольоквіяльні, евентуально сьвідоцтва з відбутих іспитів державних, а що до компетентів з першого року також сьвідоцтво зрілости, треба вносити в реченци конкурсовім до ц. к. Намістництва за посередництвом деканату дотичного Видїлу Університету. Подання внесені по упливі реченця конкурсового або неудокументовані як слід, не будуть увзгляднені.

Телеґрами.

Відень 8 мая. Палата послів радила нині над предложенєм правительства в справі зміни компетенциї поодиноких міністерств. Промавляли пп. Заградніk (ческ. аґрар.) і Гартль (нім. люд.), відтак забрав голос президент міністрів ґр. Штірґкг.

Відень 8 мая. В комісиї правничій вела ся дальша загальна дискусия над правительственним предложенєм о карнім поступованю в адміністрацийнім поступованю. П. Штайнгавз промавляв за предложенєм з причини, що оно улекшить поступоване властям а не зашкодить сторонам. Особливо же скористає сільске населенє, бо не буде змушене відбувати так часто далекої дороги до старости чи до міста. Завтра буде вести ся дальша дискусия.

Константинополь 8 мая. Каймакам на острові Кос доносить, що видко було перевозовий корабель їдучий в напрямі як до Родос. Лоди торпедові крутять ся в тих сторонах. Впрочім не помічено ніякого руху італіяньскої фльоти.

Берлин 8 мая. Канцлєр Бетман Гольвеґ відбув вчера конференцию з Маршальом, котрий прибув тут з Константинополя.

Ню-Йорк 8 мая. З Мехіка телеґрафують: Полковник союзних войск доносить, що 600 повстанцям відрубано голови.

Ціна збіжа у Львові.

дня 7-го мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·—	до	11·50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	8·80	„	9·30
Ячмінь пашний	8·50	„	8·80
Ячмінь броварний	9·—	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	—·—	„	—·—
Вика	11·—	„	12·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	110·—	„	150·—
Конюшина шведска	80·—	„	100·—
Тимотка	65·—	„	75·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дуже важне

для терпячих на пропуклину.

М. Фрайліх

Львів, ул. Городецка 35

специяліст патентованих бандажів, видав нову ілюстровану брошуру під титулом: „Пропуклина і результати нововинайдених бандажів“ і на бажане кождому висилає gratis і franco.

---

6 простирал

в файлїшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·— 30 м. добрих решток сортованих —8 м. дов. К 18·— На жадане висилаємо даром і оплачено взірцї льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фляпелї

Ткальня полотна і вовни

Братів Крейцар

Добрушка (Чехи).

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білєти на всї зелїзниці в краю і за границею.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні Е. Ловиньского, (під зарядом І. Недопала) у Львові. Телефона ч. 527.